

בעניין שبين:

1. שאל אלוביץ'

ע"י ב"כ עוזה"ד זיק חן, שי אילון ותאייר בן שושן
 ממשרד חן, יערי, רוזן-עווזר ושות'
 רח' ויצמן 2, תל אביב
 טל': 03-6932077 ; פקס : 03-6932082

2. איריס אלוביץ'

ע"י ב"כ עוזה"ד מיכל רוזן-עווזר ונעה פירר
 ממשרד חן, יערי, רוזן-עווזר ושות'
 רח' ויצמן 2, תל אביב
 טל': 03-6932077 ; פקס : 03-6932082

3. ראש הממשלה, בניין נתניהו

על ידי על ידי ב"כ עוזי בעז בן צור ו/או ישראל ולנרטן
 ו/או דקלה סירקיס ו/או כרמל בן צור ו/או אסנת גולדשטייט-שרייר
 מגדי הארבעה (מגדל צפוני), הארבעה 28, תל-אביב 6473925
 טל': 03-7155000 ; פקס : 03-7155001

וכן ע"י ב"כ עוזה"ד עמית חדד ו/או נועה מלשטיין
 ויצמן 2 (בית אמות) תל אביב

טל': 03-5333313 ; פקס : 03-5333314

העותרים;

- ג א ד -

היועץ המשפטי לממשלה

על ידי פרקליטות המדינה
 משרד המשפטים, ירושלים
 טל': 02-6467011 ; פקס : 073-3925590

המשיב;

תגובה העותר 3, ראש הממשלה, להודעת המשיב

בהתאם להחלטת בית המשפט הנכבד מיום 11.10.2020, ולאחר שצורך כעוטר, מתכבד העותר 3, ראש הממשלה בניין נתניהו, להגיב להודעת המשיב מיום 1.10.2020. נכון האמור בתגובה يتבקש בית המשפט הנכבד לקבל את העתירה.

1. תכנית טלוויזיה משודרת בשעות צפיית שיא ובה הקלטות של שיחה בין העותרים 1-2 לבין מר אילן ישועה. הקלטות אלו הוו חלק משמעותי החקירה במשפטים של העותרים כולם. הן היו מצויות בידי נציגי המשיב ובידי אותו ישועה, שהוא עד תביעה במשפטים של העותרים. הקלטות ששודרו לא היו בידי הסוגרים של

הוותרים נוכח תקלה טכנית שאירעה עם מסירת החומר. פשיטה, נוכח מ Engel המעורבים המצומצם, שקלות אלן הגיעו לידי כלי התקורת באחד משני אופנים פסולים, שניהם מנוגדים לדין: שמא על ידי "הדלפות" מצד גורמי חקירה ו/או אכיפה; שמא על ידי המקליט, מר ישועה.

2. אם נציג הרשות הצבאית לחייב כלכלת תקשורת, עבר בתייחתו של משפט פלילי, חומר חקירה מרכז – הרי שבכך עבר הוא עבירה של "גילוי בהפרת חובה" (וראו סעיף 117 לחוק העונשין, התשל"ז-1977). אם העבירות מר ישועה את הקלותות לתכנית הטלוויזיה, קל וחומר בניגוד להצהرتו ולהובתו, הרי שבכך עבר עבירות של "שייבוש מהלכי משפט" (סעיף 244 לחוק זה). בין אם תאמר כך ובין אם תאמיר כן, הרי שעסקינו בסיטואציה פלילית מן המסדר עד הטעחות, שיש אינטנס ציבורי מובהק לבירור אותה, וככזו נדרש למצות את הדין בעניינה עם כלל המעורבים.
3. אלא מי? שתי החולפות אינן נוחות למשיב. האפשרות שיתגלה כי מי מנציגי הרשות הצבאית מידע לכלי תקשורת בעצומו של הליך משפטי היא חמורה. היא תדרשת לבדוק בית עמוק. היא תדרוש נקיות צעדים נגד אותו גורם, במישור המשמעתי, במישור הפלילי או בשנייהם. גם האפשרות שמר ישועה מסר את החומרים לשידור אינה נוחה למשיב. לפי הפרורוגטיבה הנתונה למאשימה בהליך הפלילי, הוחלט על ידה כי אותו ישועה יהיה העד הראשון לעולות על דוכן העדים (מבין למלגה שלוש מאות עדים בקרוב שצפויים להישמע בפרש התביעה בלבד). די בכך כדי ללמד על מרכזיותו של עד זה בהליך, גם לפי גישת התביעה. המשיב אינו מעוניין ב"הכתמת" אותו עד, שהרי אילו התברר כי ישועה נהג כפי שישנו יסוד סביר לחשוד שנаг, תהא לכך השלכה רבתי על מהימנותו בהליך.
4. لكن ביקש המשיב להימנע מחקירת אירוע חמור זה, שהוביל לעירication "משפט פומבי תקשורת" לעוטרים בכיכר העיר. זאת עשה גם במנעה לעתירה זו, וגם לאחר הדברים שהשמע המותב הנכבד בדיון שנערך. כדי להימנע מלעשות זאת גם בעת, הוגשה הודהה המעודכנת מטעם המשיב (שהיא למעשה תגובה מעודכנת לעתירה), כולה ניסיון לתרץ מדוע לא ניתן לפתח בחקירה הנדרשת גם עתה. בתגובה קקרה זו נבקש להבהיר מדוע אין ממש בטיענות שהועל. תחילת נדרש לטענות המשיב הנוגעות לחוסר התוחלת, כביכול, בחקירות גורמי האכיפה; בהמשך נתיחס לטענותיו הנוגעות למר ישועה; ולבסוף נעמוד על אמת מידת הרלוונטיות לבחינת החלטת המשיב.

1. גורמי האכיפה

5. החקירה שהולידה את ההליך המשפטי בעניינים של העוטרים הייתה חקירה רגישה. היא עסקה, בין היתר, בעניינו של העוטר 3, שהוא ראש ממשלה מכחן. נוכח כך התחייבה, מסתמא, רמה גבוהה של מידור והקפדה על טודיות. חומר החקירה שהומצא לעוטר 3 מלמד, על פניו, כי חוקרים שונים הוקטו לחקירת מקרים שונים בפרש. המשיב, המבקש כיום להימנע מחקירה, מנסה להציג בפני בית המשפט הנכבד מצג כאלו מאות מעורבים – כך ממש – היו בעלי "ningerot" לקלות. לשיטתו, אפשר שככל אחד ואחד מהם הדליק את החומר לתקורת. עד כדי כך מבקש המשיב להרחיב את המ Engel – שאז אולי ישתכנע בית המשפט כי אין תוחלת חקירתית בחקירת אירוע נקודתי וממוקד זה – שהוא מכניס למ Engel זה גם "שתי מתמללות חיצונית", 7' עובדים ממחלקת מערכות מידע" ברשות לנירות ערך, "כל פרקליטות מחוז תל אביב (מיסוי וכלכלה)" וכנהנה וכנהנה.
6. תחילת שמחנו להיווכח שלא הגיע המשיב גם לעובדי התחזקה, שמא גם הם החלפו במשרדו של מאן דהוא שעה שהקלות נחו על שולחנו. בהמשך קראנו עוד את ההודהה המעודכנת, ושם מצינו כי הוועטה בה ההצעה (הপנטסטית ומשוללת היסוד) כי אפשר שהouteרים 1-2 הקליטו בעצם את השיחות; הדילפו אותן לכלי תקשורת, בניגוד לכל היגיון וascal ישר; ואז אצט רצוי להגיש עתירה לבית המשפט הנכבד, כדי שזה יורה על חקירת משטרת – שעשויה כמובן להוביל את החוקרים אליהם ובכך לשבכם בעבירה פלילית. "אין לכאהרה מקום לזנוח כיון חקירה זה", הודיע המשיב בתגובהו (סעיף 20 לתגובה).
7. ובכן, המלאכותיות של טיעון זה גלויה על פניה, ודומה שלא צריך להרחיב. המשיב מעmis בהודעתו עוד ועוד חוקרי רשות נירות ערך, חוקרי משטרת ואנשי פרקליטות, ייתכן שבמחשבה שככל שייצליה להגדיל את הביצים

ב"סל החשודים הפוטנציאליים", כך ייְהּבָם. ואולם, כך לא מנהלים בראציות בדיקה מקדימה שטרתית להגעה לחקירת האמת. המטרת בדיקה מקדימה מסווג זה לא צריכה להיות להרבות בחשודים פוטנציאליים כדי לשכנע את בית המשפט בצדקת החלטת המשיב שלא לפתו בחקירה. היפוכם של הדברים: מטרתה של הבדיקה המקדימה שמן הדין שתעריך היא לצמצם את מעגל החשודים הרלוונטיים ולמקד את הבדיקה.

8. בהודעתו נמנע המשיב (ולא בצד) מלצין מי מבין הגורמים עסק בפועל במקטע החקירה הצר הנוגע להקלטות שהגיעו לכל התקשורת. ויבחר; חקירת העותר 3 היתה, כאמור, רחבה מאוד, כוללנית שלוש פרשות המוזכרות בכתב האישום – לשתיים מהן אין קשר להקלטות שпорסמו. הקלטות שודרו נוגעות לפרשה אחת – "פרשה 4000". פרשה זו הייתה פרשה ענפה והיא זכתה לתשובות החקירהיות המרובות ביותר, אלא שחלק נכבד בה עסק בהסתעפויות שונות שאין הקשורות כלל להקלטות אלו (דוגמת עניינים הקשורים ברגולציה ובמשרד התקשרות). הקלטות האמוריות נגעו ליחסים הפנימיים בין אנשי אתר "וואלה", העותרים 1-2 ומר אילן ישועה.

9. בדיקה שטרתית למצוא כל גורם בעולם שלו הייתה "נגישות" תיאורטית, רוחקה או דחוקה, לקלטות, אינה מלמדת דבר. בבדיקה של ממש היה נערך בירור ביחס לשאלות הבאות: (1) מי מגורמי האכיפה עסק בקלטות באופן ממש; (2) מי הכיר את תוכנן ואת שימושו; ו-(3) מי היה בעל מוטיבציה למוסרן – בגין דחוק – לידי כלי תקשורת, עבר פתיחת משפט פלילי. מילא, ככל חקירת משטרת, גם זו ראוי לה שתחילה בלילה, ותתקדם – במידת הצורך בלבד – לפירפירה. בשלב ראשון ודאי שאין כל צורך בזימום לחדרי החקירה של גורמים רבים – בגין רשוויות האכיפה. יש לפתח בחקירות "המעגל הקרים" בלבד, ורק במידת הצורך – להרחיב את החקירה. כידוע, חקירה מתחילה בבבחינת האפשרויות הסבירות והמתבקשת, כגון שמקור הקלטות בישועה או בגורם שטיפלו במישרין בקלטות (להבדיל מכאליה שהיתה להם נגישות תיאורטית בלבד לחומר). רק אם חקירה זו לא תעלה פירוט – ובכל הבודד, קשה להאמין שכן יקרה – יכול שזו תתרחב לאפיקים נוספים. אלו מושכלות יסוד של עבודה משטרתית, בחקירה זו ובכל חקירה אחרת. דומה שהמשיב לא צריך את העותרים כדי לדעת זאת.

10. ככל שיתגלה כי מר ישועה הוא שהעביר את החומרים לכלי התקשורת (ועל כך נה Gib מיד), לא יהיה צורך בחקירת מי מגורמי האכיפה, וחקרתם תתייתר. לא ניתן להלום טיעון שלפיו אין הבחנה ראייתית בין טוב החשד לבין יושעה, שהוא ש-(1) הקליט את השיחות, (2) מסר אותן לרשוויות האכיפה, (3) אחוז בפן במועד ההדפסה, ו- (4) שלגביו קיימת בחומר החקירה אינדיקטיבית לכך כי הוא כבר בא בדברים עם עיתונאי תכנית "המקורה" – בין זימונו לחקירה של פלוני אלמוני מגורמי הפרקליטות, שככל לא עסק בחקירה, ושיהיתה לו גישה תיאורטיבית בלבד לחומרים, או איש מחשבים רנדומלי. לא לחנים לא הבחר המשיב מדווקע שלא תחיל החקירה בחקרתו של מר ישועה, חקירה אשר עשויה לחסוך את המשך הבירור בקרב רשוויות האכיפה.

11. גם זאת יש לומר: חקירת העותרים הייתה ענפה ומסועפת. מאות עדינים נקרו לחדרי החקירה. צווי חיפוש הוצאו בהמוניים. מחקרי תקשורת עבי כרטס נמצאים בחומריו החקירה. המאמץ החקירהי שהושקע על ידי רשוויות האכיפה עולה ונולד מתגובה המשיב עצמו. קשה אפוא להלום כי נגד העותרים יופעלו אמצעי חקירה רחבי היקף באופן יוצא דופן, ברם כאשר הם נפגעים מדבר עבירה, לכואורה – או אז יאחז לפטע旄 בשיב רפיון כבד, ודי יהיה בנסיבות כתפיים ובאמירה כי החקירה עשויה להיות סבוכה או מורכבת כדי להימנע ממנה כליל.

2. אילן ישועה

12. כאמור, ספק אם בכלל יהיה צורך להידרש לחקירת גורמי האכיפה, שעיה שעיל פני הדברים דומה כי החשד הסביר הוא כי מי שהעביר את החומרים לכלי התקשורת הוא מר אילן ישועה. נזכיר בתמצית; מר ישועה הוא עד תביעה. מחומריו החקירה עולה כי הוא חרד עד מאד לדימויו הציבורי. הוא שהקליט את השיחות והוא שמסר אותן לרשוויות האכיפה. הוא אחוז בהן גם כויס. למר ישועה יש אפוא את היכולת ואת המנייע להעביר

את ההקלות לגורם התקשרות. גורמי האכיפה הננים מוחזק תקינות ויש להניח כלפיהם, לפחות בשלב ראשון, כי לא פעלו בוגיון לדין. לעומת זאת, ביחס למර ישועה יש להניח הנחה אחרת בתכלית.

13. עת ביקש העוטר 3 להצטרכן בעותר לעתירה הוא הניח בפני בית המשפט שני מסמכים רבי משמעותם שנמצאו על ידי באיו כוחו, המלמדים על כך שכבר בשנת 2018 הוצאה בפני גורמי האכיפה אינדיקציה ממשוערת, על ידי עד המדינה ניר חפץ, כי מר ישועה מסר מידע לתכנית "המקור" (אותה תכנית שבאה שודרו בשנת 2020 הקלות נושא העתירה). כזכור, על פי מזכר מיום 23.10.2018, כאשר יושעה הוא האדם שמספר לבסוף קרא את סיפור התיק, ולאחר הכתנת תכנית 'המקור' בעניין תיק 4000, כאשר יושעה הוא האדם שמספר לבסוף קרא את סיפור התיק, ולאחר מסר לו מסמכים בעניין". הדעת נותנת כי מדובר שמוופיע במערכת הראשונה, וכך מעבר מסמכים, מוסר קלות במערכת השלישית. מי שיוצר קשר עם תכנית טלוויזיה, שכעבור שנה וממחזה משודרות בה הקלות שהוא המקלט שלחן והוא שאותו בנה – הוא, בסבירות גבוהה, מי שהעביר את אותן קלות בשלב הראשון (בשנת 2018) או בשלב השני (בשנת 2020). האפשרות שפגישה בין אילן יושעה לבין אנשי "המקור" התקיימה בשנת 2018, אך לא הייתה שהולידה את שידור הקלותיו בשנת 2020, היא אפשרות קיימת, אך בוודאי שהיא מהא מקורות מופלאה ממש. וזה שדי באמור כדי לגבות חשד סביר כי ישועה הוא הגורם המדלייף ומן הדין לזמן לחקירה.

14. מכל מקום, דומה כי גם חוקר המשטרה מצאו שדי במידע שהתקבל כדי לבדוק את הדברים עם ישועה. כך, ביום לחרת המידע שמסר עד המדינה ניר חפץ, נרכשה "פגישה" עם מר ישועה, כולה ממזר נוסף שצורך לבקשת הרשות להצטרכן בעותר (מדוברים אלה, כאמור מההודעה המעודכנת), לא היו מוכרים למשיב עת החליט לריאיונה שלא לפתח בחקירה. מדובר באירוע חקירותי תמורה ויוצא דופן. אילן יושעה אינו עד מדינה. המונח "פגישה" אינו שגור בחקרות משטרת. חוקר המשטרה גובים עדות או הודהה מחשוד הנחקר באזהרה. קל וחומר שתמוהה שנערכת "פגישה" שבה ישועה נשאל – ברכות – "האם מישחו יצר איתנו קשר בנושא החקירה", ולאחר מכן מזוהה – באדיבות – "שלא לשוחה עם אנשי תקשורת בנושא החקירה".

15. עת ביקש לעמוד, בקצרה, על נימוקי המשיב מדוע אין אפשרות לחקור את מר ישועה, ונשיב להם אחד אחד :

15.1. **"לעתורים ובאי כוחם הכלים המתאימים בנסיבות ההליך הפלילי כדי לעמוד על מהימנותו של עד התייעעה"**
– המשיב הפליג בתגובהו בשחבי החקירה הנגידת בניסיון לשכנע כי די בה כדי להגיע לחקירה האמת. אכן, חקירה נגידת כבודה במקומה מונת. אך היא אינה קשורה לעניינו כלל. ראשית, חקירה נגידת היא כל מוגבל. סגנור אינו אוחז בסמכויות משטרתיות כגון חיפוש, הוצאת מחקרי תקשורת, עיריכת עימותים ועוד. סגנור יכול לשאול; עד יכול להכחיש. בכך, בכלל, באים הדברים לכדי סיום. אין דמיון, אף לו קל, בין יכולתו של סגנור לרצת לחקור האמת אגב ביצוע חקירה נגידת, לבין יכולת המשטרה לעשות כן.

שנית, ובכך עיקר : החקירה המשטרתית היא המנגנון הקבוע בחוק לבירור חשד לפლילים – לא חקירתו הנגידית של עד על דוכן העדים. בירור האפשרות כי בוצעה בעניינו עבירה פלילית על ידי ישועה של שיבוש מהלכי משפט אינו אמר לעניין רק את העותרים אלא גם את המשיב עצמו. האינטרס של מיצוי הדין הפלילי שונה מהאינטרס של נאש להתמודד עם עד תביעה במשפטו, וגם הכלים שהעמיד לכך החוק השונים. העבודה שאפשר שבחקירותו הנגידת של ישועה יודה האחרון בהדפה אינה מקדמת, מחליפה או סותרת, את האינטרס הראשון, שעליו אמרו המשיב.

15.2. **"מר ישועה אינו עובד ציבור ועבירה זו (מסירת מידע אסור בגלוי) אינה רלוונטית לגבי [...] בהינתן האפשרות שהקלות הועברו זמן רב לפני חקירה צפואה, ספק אם בכלל קיים בסיס משפטי לגיבוש חשד כלפי מר ישועה בגין עבירה שיבוש מהלכי משפט או כל עבירה אחרת" – סגנורים, נודה ולא נbose כי מפעים לקרוא כתוב הגנה כה נלהב מצד גוף חקירותי. נDIR לראות את נציגי המשיב מציגים גרסת הגנה ומנסים לשכנע באמיותה. מכל מקום, בדברים אלה לגופם אין כל ממש.**

ראשית, האפשרות שהקלטות הועברו לפני חקירה צפואה (כזכור, עיקריה של "פרשת 4000" פורסמו בעיתונות קודם שנפתחה חקירה) היא-ca דחופה ודמיונית, ודאי כאשר השידור בוצע בשנת 2020, שנים אחרי פתיחת החקירה – שקשה להאמין שכזאת נטען על ידי המשיב. ודאי שגם הקלטות נמסרו לאחר מכן מתגבשות העבירה במלואה. כדי להכריע בין האפשרויות יש להבין תחילת מתי נמסרו הקלטות. זאת תוכל לברר המשטרה כאשר תעשה את עבודתה. ברור שזו אינה יכולה להיות הצדקה לא לפותוח כלל בחקירה (והלא, לעומת אפשרות כי גרסה שתימסר בחקירה, ושתתברר כאמור, תביא לידי מסקנה כי אין באירוע שוחק דופי פלילי והחקירה תסתiyaם ללא כלום. אין בכך רובota). זהה התנהלות משטרתית ראויה ותקינה). מובן שבדיקה זו צריכה להיערך כשם שעורכים קירtot משטרת, לרבות עימות ישועה עם הפרטים הרלוונטיים לעניין, ולרבות הוצאות מתקרי תקשורת שיוכלו לתמוך או להפריך את גרסתו. ההסתפקות ב"פגישה" קקרה, מפגש רעים ממש, עם מר ישועה, ודאי אינה מזכה.

15.3. "לחקירה בעניינו של מר ישועה תחולת חוקرتית גמורה [...]. בחלק לא מבוטל מהתקופה הרלוונטית שמש מר ישועה כמוכ"ל אחריו 'וואלה'. מתווך תפקידו קיים מطبع הדברים מר ישועה שייחות רבות עם עיתונאים" – על פי פרסומים, מר ישועה סיים את תפקידו באתר "וואלה" בחודש יוני 2019. תכנית המקור שודרה שנה מאוחר יותר, בחודש יוני 2020. מتابקש אפוא לבדוק את מגעיו של מר ישועה עם אנשי התכנית בתקופה הקודמת לשידור. שייחותיו האחרות עם עיתונאים אין נוגעות לעניינו, וזאת אף שמשמעות רמזות המשיב כי אפשר שככבה של גידי וייץ פורסמה בחודש אוקטובר 2015 נשענה, בין היתר, על אותם חומרים שנמסרו גם לתוכנית המקור. על כל פנים, אין קושי לבצע מחקרי תקשורת ביחס לגורמים מסוימים וביחס למועדים מסוימים. זהה בדיקה פשוטה ואלמנטרית, שיש לה – בניגוד לנטען – תחולת חוקרטית גבוהה ומידית.

15.4. "כל שעה מהמדובר הוא שמר חפץ אמר כי עיתונאית [...] אמרה לו שמר ישועה מספר דברים בפרשנה לעיתונאי של הכנית מתחילה, ושגם מסר לאותו עיתונאי מסמכים בעניין. לאמרה זו אין ערך ראוי ממש – במונח המשפט הפלילי [...] מדובר בעדות שמעה [...]. המשקל הראיתי של פרסומים כאלה הוא קלוש" – טענה זו נוגעת למזכר שצורך על ידי העותר 3 בבקשתו להציגו לעתירה. מדובר במידע ברור שהונחה בזמןאמת בפני גורמי האכיפה בשנת 2018. כפי שציינו, מتابקש – פשט מتابקש – כי חקירה משטרתית שעוסקת בשאלת מי הדליך קלטות של שייחות שקיים מר ישועה ושבהן החזיק מר ישועה לתכנית "המקור", תחיליל אצל ישועה עצמו. כך בודאי וביתר שאת כאשר חפץ, שהוא עד מדינה אשר התחייב לשתח פוליה עם רשות האכיפה ולמסור עדות אמת, מסר לחוקריו מידע מסווג זה.

וזוקו; שלב החקירה המשטרתית אינו שלב לבחינת משקלן של הראיות ואפילו לא שאלת קבילותן. למעשה, מוכרת לעייפה ההחלטה הקובעת כי גם שלב המעצר אינו שלב המתאים לכך. עניינים אלה מתבררים במהלך ההליך העיקרי. חקירה משטרתית יכולה וצריכה להיפתח על סמן חדש סביר, שקס הנו מניסיונות העניין עצמן (זהות החזיק במידע שנמסר), הנו – מקל וחומר – כאשר קיים יסוד להניח כי מר ישועה כבר קיים בעבר קשר עם תכנית "המקור". חדשות לבקרים נפתחות חקירות על בסיס מידע מודיעיני או חומרិי חקירה אחרים שבדיעבד מותבריםם כלל קבילים. דומה כי אף גורמי האכיפה עצם הכירו בכך עת זימנו כבר למחמת היום את ישועה ל"פגישה" עטם. טוב היה שישועה זומן – אך חמור היה שכל שנערך עמו הוא "פגישה", שתוכנאה "מזכיר" לكونי – ל策ת ידי חובה ותו לא.

15.5. "מר ישועה הוא עד תביעה במשפטם של העותרים [...] יש להישמר מפני אפשרות של שימוש לרעה חלילה בפתיחת הליכי חקירה בעניין הדלפות נטענות, ללא בסיס מתאים, כאמור עקייף להשפעה על המשפט המתנהל [...]. שבו כאמור עתיד מר ישועה, ובקרוב, להיעד עד תביעה" – זהו הנימוק שבו פותח המשיב, ובו אנו נסימם, שכן דומה כי בכך יוצאה המרצע מן השק. ישועה הוא אכן עד תביעה מרכזី במשפט העותרים. מעמדו בהליך ייחודי. מעלה מזו הצורך נציג כי כדי שיכהן כמי שכיהן כמוכ"ל אחריו "וואלה" וזכה להטבה כספית

בסק 15 מיליון ש"ח כתוצאה מאישור עסקה העומדת בלב כתוב האישום, שלאה היא, על פי התזה המפלילית שמצויע כתוב האישום, מדוע נפקד מקומו מכתב האישום. למורת זאת הוא לא הוועד לדין ואף לא נתפס עמו הסכם עד מדינה, הגם שהוא סיפק חומרים רבים לרשות האכיפה. מדובר, אפוא, בעד יוצאה דופן. המשימה רואה בו חשיבות רבה, ולראיה היא בחרה לפתח את משפטם של העותרים בעדותו. ברורו, אם כן, כי רצונה הוא שלא יתברר כי עד זה פעל בנגד להצהרותיו, מסר לא אמת לחוקריו (עת הודיע להם שלא שוחח עם איש בנושאי החוקירה) ושיבש מהלכי משפט. יכול שאירוע מסווג זה יסייע להגנה. זהו לא סוד; העותרים אומרים זאת בגלוי.

כמובן, זאת לא יכולה לשמש מוטיבציה שלא לחקרו. אלה הם שיקולים זרים שלא צריכים להישקל על ידי המשיב. אם כבר, נכונים היפוכו של דבר: ככל שישועה פעיל באופן אקטיבי להדלת חומריה ושיקר לחוקריו, גם התביעה, לא פחות מהגנה, צריכה לרצות לבירר מידע זה עד תום. התביעה וההגנה במשפט פלילי אין שני צדדים אדרסריים וריגילים. התביעה אמונה על האינטэрסט הציבורי ועל הגעה לחקירה האמת. עד שאנו מאמין הוא עניינה של התביעה לא פחות מאשר עניינה של ההגנה.

16. סיכומו של דבר: כלל הטענות שנשמעו בעניינו של מר ישועה – לאו טענות הן. בכל הבוד, מדובר בניסיון מאולץ להימנע מחיקرتו של ישועה אף שהדברים מתחייבים בנסיבות העניין, משיקולים זרים הנוגעים להשפעה שתיזודע לחיקرتו ביחס למאמנתו (ובוודאי להשפעה שתאה לדבר מקום בו ימצא כי ישועה הוא אכן הגורם שמסר את החומר, בניגוד לדין ולהצהרותיו, לתכנית "המקור"). אינטרס בירור האמת הוא אחד ויחיד, והעותרים אינם היחידים שצריכים להיות חפצים בכך. המשיב הוא הראשון ש צריך לרצות בדבר.

3. אמת המידה לבחינת החלטת המשיב

17. אמת המידה להתרבות בית המשפט הנכבד בהחלטה בידי המשיב בעניין פתיחה בחקירה ידועה. ואולם, לעת סיום נבקש להציג כי המקרה דן הוא מקרה חריג ויוצא דופן. ראשית, עסקינו במקרה שבו ברור, מובהק ונעלם מכל ספק כי לתקשורות הגיע מידע אחד משניים: רשות האכיפה או עד תביעה מרכזי. מידע זה, המזמין עמוק בלבית חומר החקירה במשפטם של העותרים, נמסר לתקשורות בניגוד לדין. זהו מקרה זעיר המחייב חקירה ובדיקה.

18. שנית, המשיב מצוי בניגוד עניינים מובנה ביחס להחלטות הקשורות בפתיחת בחקירה נגד ישועה: בכובעו אחד הוא טובע במשפט העותרים, שבו צפוי לשמש ישועה עד תביעה מרכזי – ולפי החלטת התביעה, הוא אף יפתח את שלב הוחכות במשפט; ובcovעו الآخر הוא המתחזק בסמכות להורות על פתיחה בחקירה נגד ישועה, עניין אשר מן הסתם היא בעל השפעה על מהימנותו, ודאי ככל שיימצא כי הוא אכן מסר חומריה החקירה לתקשורות, בניגוד להתחייבותו ולהצהרותיו בפני רשות האכיפה. ניגוד עניינים זה בא לידי ביטוי באופן מובהק ב"הודעת" המשיב, ממנה עולה כי המשיב מעדייף שלא לחקור את ישועה ולהביא לשופט האםת מוחמת האינטэрסט האדרסורי ה策 שלו, כמו שזימן את ישועה לעדות. ניגוד עניינים זה מחייב כי בית המשפט הנכבד יבחן את החלטת המשיב **באמת מידת מחמירה**, בשונה מאמות המידה הרגילה הצריכה לבחינת החלטות המשיב כך גוון דא.

19. התוצאה היא כי חן בהתאם לאמת מידת הנוהגת, וכל וחומר בשים לב לאמת מידת הנדרשת בנסיבות העניין, מן הדין קיבל את העתירה.

כרמל בן צור, עו"ד

עמית חזד, עו"ד
באי כוח העותר 3

בען צור, עו"ד

Adi Grupi

מאת:
נשלח:
אל:
נושא:

do_not_reply@court.gov.il
יום ראשון 18 אוקטובר 2020 16:41
Adi Grupi
asmekta@court.gov.il
asmekta@court.gov.il
asmekta@court.gov.il
asmekta@court.gov.il

ניתן בזאת אישור כי ביום 18/10/2020 ساعה 16:32:58, נשלח כתוב כי דין במסגרת בגץ 3917/20 שעניינו תגבות העותר 3, ראש הממשלה, להודעת המשיב.
כתב כי דין הוגש על ידי עורך דין בעז בן צור, באמצעות הרכטייס החכם של עו"ד אלעד פרג.

כתב כי דין הועבר למחקרים בית המשפט העליון להמשך בדיקה וטיפול. אם כתוב כי דין עומד בדרישות הדיון, תתקבלו המזקרים לרשום ותעבירו אותו להמשך טיפול סביר. אם כתוב כי דין אינו עומד בדרישות הדיון, תתקבלו ש奏ת בוטופס המקoon. המזקרים תיתן עדיפות לטיפול בכתב כי דין המוגשים באמצעות הטופס המקורי והוא יעשה במהירות האפשרית. תשומת הלב לכך שכתב כי דין אשר ישלח באמצעות הטופס המקורי ביום אחר השעה 17:00, או ביום ז' או ביום מנוחה - ייחשב כאילו נשלח ביום החול שלאחריו.

האחריות לוודא שכتب כי דין הנשלח באמצעות הטופס המקורי התקבל לרישום, מוטלת על כתפי בעלי דין המציגים.

'בדיקה כאמור ניתן לבצע הן באמצעות שיחה טלפוןית למרכז המידע הארץ (טלפון מספרו 33330277) והן באמצעות אתר הרשות השופטת, תחת לשונית 'מידע על תיקים'.

לא ניתן להשיב לדואר אלקטרוני זה.